Dosarul:nr.2rc-241/23 Judecător: Petru Harmaniuc
2-23070543-02-2rc-06072023

D E C I Z I E

18 iulie 2023 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chişinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Vitalie Cotorobai și Viorica Mihaila

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Complex-Total" împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a admis parțial,

c o n s t a t ă:

La 16 mai 2023, S.R.L „Complex-Total" a depus în adresa sediului Centru al Judecătoriei Chișinău cererea de chemare în judecată împotriva ***** cu privire la încasarea sumei de 92 095,49 lei cu titlu de datorie, suma de 27 444, 46 lei cu titlu de penalitate contractuală, suma de 9 628, 39 lei cu titlu de dobândă de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 3 875, 05 lei.

Totodată, la cererea de chemare în judecată se regăsește și solicitarea de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului ***** cei aparține cu drept de proprietate, cu interzicerea înstrăinării acestor bunuri sau săvârșirea altor acțiuni ce ar duce la deteriorarea acestora și/sau la micșorarea valorii lor, precum și punerea sechestrului pe conturile bancare ale pârâtului ***** în limita valorii acțiunii în sumă de 129 168, 34 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, cererea de asigurare depusă de reclamanta S.R.L „Complex-Total", a fost admisă parțial, fiind aplicat sechestru pe suma de bani aflată la conturile bancare ale pârâtului *****, IDNO 1004600070745, cu sediul în mun. Chișinău, str. Gheorghe Asachi, nr. 79/2, of. 1 A, în limita sumei de 92 095 (nouăzeci și două de mii nouăzeci și cinci) lei și 49 bani, iar în cazul lipsei lichidităților în conturi, se aplică sechestru și pe bunurile mobile și/sau imobile ale *****, cu executarea imediată a încheierii.

La 26 iunie 2023, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi

decizii sub formă de încheiere potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă.

În motivarea recursului a invocat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023 este neîntemeiată, or, judecătorul urmează să dispună măsura asiguratorie în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Totodată, recurentul menționează că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, in baza probelor şi argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Prin cererea de recurs recurentul indică că S.R.L „Complex-Total", urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că, în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii, s-ar crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente. Astfel, simpla existență a unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți, existența unei datorii la momentul scadenței acestea, precum şi faptul eschivării de la achitarea benevolă a sumei pretinse, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare in lipsa unui suport probant, iar temeinicia acesteia necesită a fi probată in cadrul procesului judiciar.

Astfel, susține recurentul că instanța de fond nefondat a reținut argumentele intimatului-reclamant invocate drept temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare, acestea fiind irațională şi lipsite de temei, însă instanța de fond le-a reținut ca fiind plauzibile și justificative aplicând sechestrul, fără a-şi argumenta poziția în acest sens, și anume, care probe au stat la baza temeiniciei admiterii măsurilor de asigurare asupra sumei menționate, atunci când, intimatul-reclamant nu a prezentat careva probe în vederea constatării sau existenței riscului în viitor de a întâmpina dificultăți sau de a face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind întemeiat şi pasibil de a admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Colegiul a stabilit că ***la 16 mai 2023, S.R.L „Complex-Total" a depus în adresa sediului Centru al Judecătoriei Chișinău cererea de chemare în judecată*** împotriva S.R.L „P.V. Const – Service" cu privire la încasarea sumei de 92 095,49 lei cu titlu de datorie, suma de 27 444, 46 lei cu titlu de penalitate contractuală, suma de 9 628, 39 lei

cu titlu de dobândă de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 3 875, 05 lei.

Totodată, la cererea de chemare în judecată se regăsește și solicitarea de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului ***** cei aparține cu drept de proprietate, cu interzicerea înstrăinării acestor bunuri sau săvârșirea altor acțiuni ce ar duce la deteriorarea acestora și/sau la micșorarea valorii lor, precum și punerea sechestrului pe conturile bancare ale pârâtului ***** în limita valorii acțiunii în sumă de 129 168, 34 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, cererea de asigurare depusă de reclamanta S.R.L „Complex-Total", a fost admisă parțial.

La 26 iunie 2023, ** a declarat recurs*** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia.

În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credență, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de recurs reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanţa de judecată, ținând cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

Conform dispozițiilor art.3 alin.(1) CPC, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum şi a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care ***neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.***

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii, care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Totodată, Colegiul reiterează și prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres, că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Corespunzător, art.3 alin.(2) Cod civil prevede că are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

Potrivit prevederilor art. 171 alin.(1)-(3) Cod civil, persoana juridică este subiectul de drept constituit în condițiile legii, având o organizare de sine stătătoare şi un patrimoniu propriu şi distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică şi bunele moravuri.

Persoană juridică poate să dobândească şi să exercite în nume propriu drepturi patrimoniale şi personale nepatrimoniale, să-şi asume obligaţii, poate fi reclamant şi pârât în instanţă de judecată.

Persoana juridică poate fi organizată în mod corporativ sau în baza calităţii de membru, poate fi dependentă sau independentă de un anumit număr de membri, poate avea scop lucrativ sau nelucrativ.

Prevederile art.176 alin.(1) Cod civil statuează că capacitatea de folosinţă a persoanei juridice se dobândește la data înregistrării de stat şi încetează la data radierii ei din registrul de publicitate prevăzut de lege .Persoana juridică cu scop lucrativ poate desfăşura orice activitate neinterzisă de lege, chiar dacă nu este prevăzută în actul de constituire.

Articolul 177 alin.(1)-(3) Cod civil prevede că persoana juridică îşi exercită, de la data constituirii, drepturile şi îşi execută obligațiile prin administrator. Persoana juridică poate avea unul sau mai mulți administratori.

Are calitatea de administrator persoana fizică sau, în cazurile expres prevăzute de lege, persoana juridică care, în condițiile legii şi ale actului de constituire, este desemnată să acţioneze, în raporturile cu terţii, individual sau colectiv, în numele şi pe contul

persoanei juridice. Persoana juridică cu scop lucrativ poate avea în calitate de administrator o altă persoană juridică.

În raporturile cu terții, persoana juridică este angajată prin actele juridice ale organelor sale competente, cu excepția cazului când actele astfel încheiate depășesc limitele împuternicirilor sale prevăzute de lege. Dispozițiile actului de constituire ori hotărârile organelor persoanei juridice care limitează împuternicirile conferite de lege administratorului sânt inopozabile terților, chiar dacă au fost îndeplinite formalitățile de publicitate.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, Colegiul constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunțate este de înțeles că instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că reclamantul a justificat și a administrat probe, care să impună aplicarea măsurilor de

asigurare a acțiunii. Acest deziderat se statuează pe necesitatea aplicării măsurilor de asigurare în vederea conservării situației dat fiindcă ***neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea determina dificultăți la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului.***

Colegiul ca fiind eronată concluzia ***că dificultățile, ce vor apărea la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii*** pot servi temei legal pentru asigurarea acesteia în pofida faptului că ***legislatorul operează imperativ doar cu condiția de imposibilitate.***

Astfel, relevăm că părți ale prezentului raport juridic obligațional sunt 2 entități juridice, iar potrivit prevederilor art.3 alin.(3) Cod civil calitatea de profesionist al ambilor instituie condiții mai riguroase în conduita și diligența lor profesională, și respectiv, implică caracterul simetric al acestora in toate domeniile.

Or, percepția de rea credință a recurentului după cum pretinde intimatul nu justifică întocmai pretinsa neexecutare în termen a unei creanțe certe și exigibile, ce rezultă din contractului de vânzare- cumpărare nr.1306 din 16.03.2022 şi cel de prestare servicii nr.1307 (A) din 16.03.2022, încheiate între intimat, S.R.L „Complex-Total”, şi recurent, „P.V. Const-Service” S.R.L în sumă de 824 850,95 lei.

În acest sens, Colegiul califică nejustificate augmentele intimatului-reclamant cu referire la faptul că recurentul-pârât acționează contrar bunei-credințe, acordului dintre părți şi bunelor moravuri, manifestă un comportament lipsit de diligență şi bună credență pe toată durata existenței, executării şi stingerii raportului obligațional, or, recurentul-pârât a efectuat toate achitările în termen cu privire la serviciile şi marfa livrată în baza contractelor supra menționate, iar din partea intimatului-reclamant nu au parvenit careva pretenții şi nefiind prezentate probe, ce ar fi generat dubii cu privire la executarea necorespunzătoare a obligațiile asumate de către recurentul-pârât pentru toată perioada.

Totodată, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de către intimatul- reclamant, S.R.L „Complex-Total”, nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art.177 alin.(1) CPC, nefiind prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult ca atât, evidențiem că, intimatul-reclamant nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtei, sau riscului intrării intimatului-reclamant în concurs cu alţi creditori ai recurentului-pârât.

În asemenea circumstanțe, intimatul-reclamant, S.R.L „Complex-Total”, urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că, în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii, s-ar crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente.

Or, simpla, existență a unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți, existența unei datorii la momentul scadenței acesteia, precum şi faptul eschivării de la achitarea benevolă a sumei pretinse, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii

de asigurare în lipsa unui suport probant, iar temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

Argumentele intimatului-reclamant invocate drept temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare nu sunt raționale şi lipsite de temei, însă instanța ierarhic inferioară li-a reținut ca fiind plauzibile şi justificate, absolut nefondat, aplicând sechestru pe suma de bani aflată la conturile bancare a intimatului-pârât, în limita sumei de 92 095,49 lei, iar în cazul lipsei lichidităților în conturi, aplicarea sechestrului şi pe bunurile mobile şi/sau imobile ale recurentului-pârât, sumă dedusă de către instanța de fond din materialele cauzei, fără a-şi argumenta poziția în acest sens, şi anume, care probă a stat la baza temeiniciei admiterii măsurilor de asigurare asupra sumei menționate, atunci când, intimatul-reclamant nu a prezentat careva probe în vederea constatării sau existenței riscului în viitor de a întâmpina dificultăți sau de a face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Ca consecință, faptul că neaplicarea măsurilor de siguranță ar putea determina dificultăți la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului este neîntemeiat or faptul că vor fi întâmpinate dificultăți la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului nu constituie temei de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare, în sensul art.174 CPC.

Astfel, potrivit celor indicate în încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, Colegiul civil constată că instanța a depășit limitele judecării cauzei aplicând, la caz, eronat normele procesuale și adoptând o soluție care nu este bazată pe prevederile legale prevăzute de legislația procesual-civilă.

Drept urmare, conchidem că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Astfel, încheierea contestată este adoptată contrar normelor de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii - motiv pentru care, Colegiul civil o consideră neîntemeiată, iar recursul declarat fiind unul întemeiat.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În contextul celor expuse, Colegiul Civil constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, motiv pentru care, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, cu respingerea cererii de aplicarea măsurilor de asigurare.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de *****.

Se casează încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către S.R.L „Complex-Total” împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei, și se emitere o încheiere nouă potrivit căruia:

Se respingere cerința reclamantului S.R.L „Complex-Total” cu privire la aplicarea sechestrului pe suma de bani aflată la conturile bancare ale pârâtului *****, IDNO 1004600070745, cu sediul în mun. Chișinău, str. Gheorghe Asachi, nr. 79/2, of. 1 A, în limita sumei de 92 095 (nouăzeci și două de mii nouăzeci și cinci) lei și 49 bani, iar în cazul lipsei lichidităților în conturi și pe bunurile mobile și/sau imobile ale *****, cu executarea imediată a încheierii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Viorica Mihaila